

Sygn. akt I C 1832/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant: Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2021 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa R. B.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 10 580,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. B. kwotę 6 580 (sześć tysięcy pięćset osiemdziesiąt 00/100) zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. B. 1 889,82 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. zwraca powodowi ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku 402,00 zł tytułem nadpłaconej zaliczki zdeponowanej pod poz. 500062870520.

UZASADNIENIE

Powód R. B. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 10 580 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu podał, że 4 sierpnia 2015 r. uczestniczył w kolizji drogowej, w wyniku której doznał obrażeń ciała, skutkujących do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi i ograniczeniami ruchomości w odcinku kręgosłupa szyjnego. Wskazał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała mu kwotę 800 zł tytułem zadośćuczynienia, odmawiając refundacji poniesionych kosztów leczenia, z uwagi na możliwość skorzystania z publicznych świadczeń zdrowotnych. W ocenie powoda, wypłacona przez pozwaną kwota nie rekompensuje mu krzywdy, jakiej doznał w wyniku przedmiotowego zdarzenia.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana przyznała, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi kwotę 800 zł tytułem zadośćuczynienia, która w jej ocenie w pełni rekompensuje poniesioną przez niego krzywdę. Pozwana zakwestionowała żądanie w zakresie daty początkowej naliczania odsetek oraz zwrotu

kosztów leczenia, proponując jednocześnie zawarcie ugody, na mocy której zapłaci na rzecz powoda 3 200 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia oraz połowę kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 sierpnia 2015 r. powód uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Bezsporne.

Po wypadku, zespół ratownictwa medycznego udzielił powodowi pomocy, kierując go do poradni POZ. Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe powód leczył się w poradni chirurgicznej i ortopedyczno – traumatologicznej, gdzie stwierdzono u niego skręcenie kręgosłupa szyjnego i zalecono stosowanie środków farmakologicznych, noszenie kołnierza ortopedycznego oraz zabiegi rehabilitacyjne, które odbył prywatnie.

Dowód:

- karta informacyjna Zespołu (...) w K. (...) Medycznego – k. 8
- wizyta pacjenta – k. 9
- wynik badania radiologicznego – k. 10
- skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne – k. 11
- karty konsultacyjna specjalisty ortopedy – traumatologa – k. 12 – 15
- zaświadczenia o korzystaniu z zabiegów rehabilitacyjnych – k. 16 - 18
- przesłuchanie powoda – k. 68

W związku z podjętym leczeniem specjalistycznym oraz rehabilitacją powód poniósł uzasadnione wydatki w łącznej kwocie 3 580 zł.

Dowód:

- rachunek sprzedaży (...) – k. 24
- rachunek sprzedaży (...) – k. 25
- rachunek sprzedaży (...) – k. 26
- rachunek sprzedaży (...) – k. 27
- faktura nr (...) – k. 28
- faktura nr (...) – k. 29
- rachunek sprzedaży (...) – k. 30
- faktura nr (...) – k. 31
- opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. – k. 82

Do zdarzenia z udziałem powoda doszło w K. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) na skutek nieustąpienia pierwszeństwa przejazdu przez kierującego ciągnikiem marki U. R.. Sprawca poruszał się z niewielką prędkością ok.

4 - 5 km/h i za wykroczenie został ukarany mandatem. Powód w chwili kolizji miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Uczestniczył w zdarzeniu jako pasażer samochodu marki C. (...). Kierujący tym pojazdem poruszał się z prędkością około 50 km/h, nie zdążył jednak uniknąć zderzenia. Strona pozwana przyznała właścicielowi uszkodzonego pojazdu zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego i kosztów powypadkowego badania technicznego, nie kwestionując swojej odpowiedzialności za skutki kolizji.

Dowód:

- zaświadczenie KPP w K. Wydziału Ruchu Drogowego z 29.03.2017 r. – k. 7
- potwierdzenie okoliczność przez uczestnika zdarzenia – k. 43
- pismo strony pozwanej z 29.09.2015 r. – k. 53
- zeznania świadka A. R. – k. 54
- przesłuchanie powoda – k. 68

Po wypadku powód odczuwał bóle głowy, miał problemy z ruchomością odcinka szyjnego kręgosłupa, miał trudności ze snem, przez pewien okres doznawał ograniczeń w wykonywaniu niektórych czynności życia codziennego. Celem złagodzenia dolegliwości zażywał środki przeciwbólowe, nosił kołnierz ortopedyczny i odbył rehabilitację. Powód do chwili obecnej obserwuje negatywne skutki zdarzenia, zwłaszcza przy dłuższym wysiłku. Przed kolizją nie miał problemów z kręgosłupem, nie uczestniczył w innych zdarzeniach drogowych, nie miał też urazów kręgosłupa.

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 68

W wyniku zdarzenia z 4 sierpnia 2015 r. powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego skutkującego 1% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (pkt J 89a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2013 r. poz. 954 j. t.). Bólowi pourazowemu kręgosłupa szyjnego mogło towarzyszyć wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych. Objaw ten jest wynikiem odruchowego unieruchomienia odcinka kręgosłupa stanowiącego źródło bólu. Wzmożone napięcie mięśni powoduje natomiast spływanie lordozy szyjnej. Pojawiające się bezpośrednio po urazie dolegliwości bólowe oraz wzmożone napięcie mięśniowe nie oznaczają złego rokowania. Powód nie wymaga dalszego leczenia, rokowania co do jego stanu zdrowia są dobre, nie powinny pojawić się późniejsze ujemne skutki przedmiotowego wypadku.

Dowód: opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. – k. 78 - 82

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej domagając się zapłaty zadośćuczynienia w wysokości 20 000 zł i zwrotu kosztów leczenia w kwocie 3 480 zł. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwana przyznała powodowi zadośćuczynienie w kwocie 800 zł, odmawiając wypłaty pozostałych świadczeń.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części co do kwoty 6 580 zł.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt zaistnienia w dniu 4 sierpnia 2015 r. kolizji z udziałem powoda. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia przyjęła swoją odpowiedzialność i wypłaciła powodowi w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 800 zł tytułem zadośćuczynienia. Pozwana zakwestionowała jednak roszczenie dochodzone pozwem, wskazując, że przyznane dotychczas świadczenie rekompensuje powodowi doznaną krzywdę, zaś poniesione koszty leczenia były niezasadne.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie były przepisy art. 444 § 1 k.c. i 445 § 1 k.c. które stanowią, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter nieokreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Ustalenie, czy podawane przez powoda dolegliwości pozostają w związku przyczynowym z przedmiotową kolizją drogową wymagało wiadomości specjalnych z zakresu chirurgii – ortopedii, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego tej specjalności.

Sąd podzielił wnioski zawarte w wydanej przez biegłego opinii, która jest rzetelna, fachowa, logiczna, poparta bezpośrednimi badaniami powoda oraz analizą dokumentacji medycznej. Ustalenia dokonane przez biegłego jednoznacznie wskazują, że zdarzenie z 4 sierpnia 2015 r. nie miało poważnego charakteru, zaś w jego wyniku powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego skutkującego 1% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Biegły wskazał, że towarzyszący po urazie ból i wzmożone napięcie mięśni są normalnym następstwem kolizji drogowej. Powód nie wymaga dalszego leczenia specjalistycznego, rokowania co do jego stanu zdrowia są dobre, zaś w przyszłości nie powinny ujawnić się nowe negatywne skutki przedmiotowego wypadku.

Należy podnieść, że odczuwany ból ma zawsze charakter subiektywny i indywidualny, trudno zatem uznać, jaka była skala bólu odczuwanego przez powoda wskutek doznanego urazu. Nie ulega jednak wątpliwości, że doznany uraz był dla niego źródłem cierpienia i mógł powodować ograniczenia w początkowym okresie po wypadku. Nie sposób negować tego faktem, że powód nie przebywał na zwolnieniu lekarskim, wszak może mieć to związek chociażby z kwestiami finansowymi czy też obawą przez utratą pracy w przypadku dłuższej nieobecności.

Mając na uwadze dokonane w sprawie ustalenia, Sąd nie miał wątpliwości, że zdarzenie z 4 sierpnia 2015 r. negatywnie wpłynęło na codzienne funkcjonowanie powoda, było źródłem cierpienia fizycznego oraz ograniczyło czasowo jego aktywność życiową. W ocenie Sądu, adekwatnym zadośćuczynieniem do krzywdy, jakiej doznał powód będzie jednak łączna kwota 3 800 zł. Skoro strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 800 zł, w niniejszym procesie zasądono dalszą sumę 3 000 zł.

W myśl art. 444§1 k.c. Sąd zasądził również od strony pozwanej odszkodowanie w wysokości 3 580 zł, w tym 500 zł z tytułu 5 wizyt lekarskich u lekarza ortopedy - traumatologa oraz 3 080 zł z tytułu serii zabiegów fizjoterapeutycznych, które powód odbył trzykrotnie. Wydatki te zostały przez powoda należycie udokumentowane i pozostają w związku ze zdarzeniem z 4 sierpnia 2015 r., co potwierdził również biegły sądowy. Powszechnie wiadomo, że w rejonie zamieszkania powoda okres oczekiwania na wizytę u lekarzy specjalistów jest odległy, nie sposób zatem wymagać, by w sytuacji pojawienia się bądź utrzymywania jakichkolwiek dolegliwości, osoba poszkodowana w wypadku samochodowym zwlekała z wizytą u takiego lekarza, tylko po to, by minimalizować koszty leczenia. Nie ulega również wątpliwości, że okres oczekiwania na zabiegi fizjoterapeutyczne w ramach NFZ wynosi kilkanaście miesięcy, w przypadku urazów powypadkowych okres ten może być krótszy, niemniej tylko niezwłoczne podjęcie leczenia gwarantuje odzyskanie sprawności. Dlatego też koszty poniesione przez powoda na ten cel były, zdaniem Sądu, konieczne i brak jest podstaw do ich kwestionowania.

Należy wskazać, że Sąd nie znalazł podstaw do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych na okoliczność ustalenia, czy poruszający się pojazdem marki C. (...) mógł uniknąć zderzenia z pojazdem sprawcy, gdyby poruszał się z maksymalną dozwoloną prędkością w miejscu zdarzenia. Zdaniem Sądu, powyższe okoliczności zostały wykazane za pomocą dowodu z zeznań świadka

A. R., przesłuchania powoda oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności zaś pisma pozwanej o przyznaniu odszkodowania właścicielowi uszkodzonego pojazdu. Skoro pozwana, na etapie postępowania likwidacyjnego nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, zaś wyłącznie winnego zdarzenia z 4 sierpnia 2015 r. uznano kierującego pojazdem marki U., przy czym wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego w sposób niebudzący wątpliwości potwierdziły okoliczności zdarzenia, Sąd uznał za zbędne powoływanie biegłego, o którego wnioskuje pozwana, uznając, że spowoduje to nieuzasadnione przewlekanie postępowania.

O należnych odsetkach ustawowych od zasądzonej kwoty orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 473 t.j.). Pismem z 17 marca 2017 r. powód zgłosił szkodę pozwanej domagając się wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania. Zatem wypłata odszkodowania powinna nastąpić w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody, czyli do 17 kwietnia 2017r. Tymczasem pozwana dopiero 31 maja 2017 r. zakończyła postępowanie likwidacyjne wydając decyzję o przyznaniu powodowi zadośćuczynienia w kwocie 800 zł. Skoro powód domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 czerwca 2017r. to Sąd zgodnie z art. 321 k.p.c zasądził należności uboczne zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 100 zd. 1 k.p.c. Łączne koszty procesu wyniosły 8 882 zł, w tym opłata sądowa od pozwu 750 zł, wynagrodzenie biegłego sądowego 898 zł, wynagrodzenia obu pełnomocników wraz z opłatami skarbowymi po 3 617 zł. Powód wygrał proces w 62%, zatem winien pokryć powyższe koszty do kwoty 3 375,18 zł, a pozwana do kwoty 5 506,82 zł. Mając na uwadze różnicę między kosztami, jakie powód poniósł tj. 5265 zł i jakie powinien ponieść, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda 1 889,82 zł.

W myśl art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755 j.t.), Sąd zwrócił powodowi niewykorzystaną zaliczkę w wysokości 402 zł.